

דרור קסלר. "בעיניי שדרות היא המערב הפרוע של ישראל" צילום: יח"צ

שירת הסירנה

הזמר השדרותי דרור קסלר מוציא אלבום בשם "אינתיפאדת בודדים", שכל כולו הקלטות שבוצעו בממ"ד בזמן "צוק איתן" • "זה פיגוע השלום שלי, ההתקוממות שלי נגד המלחמה", הוא מסביר את המניע להוצאת האלבום המינימליסטי במפגיע

לחבר בינינו. זהו טקסט אוניברסלי. מה שהיה חשוב להם להרגיש שאני לא ארגיש טוב יותר מדי עם עצמי שבאתי אליהם עם טקסט ערבי וזה הופך אותי למישהו טוב או יוצא דופן בגלל זה?
אז לא הרגשת טוב עם עצמך?
"אני לא בא לתקן את העולם. אני לא מרגיש כמתקן עולם. אני בא רק להביע את המחשבות שלי, לבטא אותן, להרגיש את החופש לעשות את זה."

אולפני שדרות

ואיך מתייחסים לשירים שלך בשדרות?
"אני מת על המקום הזה והאנשים שגרים פה. יש תמיד מקום לדעות שונות. אני גר ופועל פה בשנים האחרונות כי זה מקום מרתק, כי בעיניי שדרות היא המערב הפרוע של ישראל. ארץ לא מסומנת, אדמה בתולה שלא נחקרה עדיין. אבל יש כאן גם קבלה מאוד גדולה. אני למשל גר ברחוב מאוד מגוון עם אנשים ממקומות וסוגים שונים."
והכתיבה והעשייה שלך לא בוטות ושמאלניות מדי עבורם?
"אני לא כותב עבורם. אני גם לא אוהב את ההס"תכלות הפרובינציאלית הזו. אני כותב ממקום שאני מתגורר בו ולא עבורו. נכון שאני חלק מקהילה גדולה של יוצרים, חלקם גם מביעים דעה על יצירה שלי."
יש לך שיר מהאחא באלבום גם על יחס התקשורת לתושבי שדרות.
"קשה להתעלם מהדבר הזה. השיר הזה, Sderot Studios (אולפני שדרות - א.ק), מראה כיצד אנו מרגישים ביום ממש מקסימה."

כמו בשיר תותחים שמוצג לראווה בארבע עמדות שדרות שפרוסות ברדיוס של חמישים מטר על רחוב הרצל בשדרות. יש למישהו משהו חשוב לומר? שיר לשיר? שלט להכין? או שכולנו צופים בתיאטרון הזה?
וכך כתב המשורר: "שקט משדרים מאולפני שדרות/ איפור לכתב, שניינים לבנות/ עלה (עץ) התאנה עכשיו בעונה/ מהר מהר תביא לי חצובה/ יש כאן אישה קשת יום ממש מקסימה."

דרור, יש סיכוי שיום אחד האלבום היפה הזה שלך יזכה להפקה הראויה שלו?
"אני אוהב אותו ככה. אבל אם מישהו ירצה לקחת את זה ולעשות עם זה משהו אחר אני לא אתנגד. אני לא אעשה את זה."

לחמה. הוא עונה לעצמו בעצב כבוש בשיר הבא, War Coming (המלחמה בפתח): "כי המלחמה בפתח/ כבסי את הסרינים/ נשחיל חוט למחט/ נתפור רגלים לבנים/ המלחמה בפתח/ כבסי את הסרינים/ נשחיל חוט למחט/ נתפור תכריכים".

כאשר קסלר ביקש מאביה של סיגלית, המשורר עזרא מוראד מקרית מלאכי, לתרגם את השיר "המלחמה בפתח" לערבית ולקריין אותו לתוך הסלולארי שלו, מוראד התנה את זה בכך שקסלר ישנה את סופו של השיר: "הצעתי לו שיוסיף דבר מה למשפט האחרון כי יש בשיר הזה שלו מן הייאוש לטעמי", מסביר מוראד. "הסוף של השיר נראה לי קצת תבוטתני, כאילו ההמאס ניצח אותנו. אז קצת שיניתי אותו בגרסה הערבית".
קסלר יודע?
"ברור שאמרת לי".

פיגוע שלום

עם סיומה של המלחמה יצא קסלר למסע הופעות עם התקליט החדש בכל רחבי הארץ. נאמן כתמיד לשיקור לים האנטי מסחריים שלו קסלר הגיע עם הטייפ שלו למרכזי ערים מעורבות כמו לוד וחפה והצטרף לשיר לחנות ערביים עוינים במיוחד בבתי קפה מקומיים, על מנת לראות את תגובתם לשיר שלו כפי שמדקלם אותו יפה בערבית עזרא מוראד.
"זו בעצם הייתה הסיבה שרציתי שהשיר יתורגם", מסביר קסלר, "רציתי להגיע לאנשים האלה בדיוק. מבחינתי זו אינתיפאדת הבודדים שלי, פיגוע השלום שלי, ההתקוממות שלי נגד המלחמה".
למה?
"הרגשתי שאני חייב לעשות משהו נגד אוירת הש"נאה שהייתה מסביב. מאז שהחל המבצע ואפילו לפני כן, מאז שנחטפו ונרצחו שלושת הנערים, החלה אוירת שנאה להשתרש וראו את זה היטב בפייסבוק. מצאתי את עצמי מוריד חברים שלי באופן יומי עד שהחלטתי לוותר על פייסבוק בכלל ולצאת לדרך".

איך הגיבו בלוד על ה"פיגוע" שלך?
"האמת שזה לא היה דבר נעים. בלוד העתיקה הסת"כלו עליי וראיתי בעיניים שלהם כעס על היחס אליהם ועל העובדה שבשעה שאנו מדברים אולי נהרגים עדיין אנשים שהם מכירים בעזה".
מה הם אמרו על השיר?
"היו תגובות מעניינות לכאן ולכאן, אבל זה כן הצליח

את רגשות החרדה, הפסימיות והתיעוב מהמלחמה שעלו בזמן שהות האינטנסיבית שלו בממ"ד בקיץ האחרון, החליט המוזיקאי השדרותי דרור קסלר לנתב לטובת הקלטת אלבום. והאלבום החדש, המרגש והחף כמעט מהפקה מוזיקלית, כמו מציע לנו הצצה לנפשו של האמן באותם ימים נוראים שנעו בין אזעקה לאזעקה.

"רציתי להעביר את ההרגשה של האינטימיות והסגירות הזו של הממ"ד", הוא אומר, "אז החלטתי להעביר את ההרגשה והצלילים כמו שהם, בלי עטיפת הצלופן של הפקה מתוחכמת. הקלטנו בשני ערוצים עם שני מיקרופונים, לפעמים אחר, לפעמים גם בסלולארי שלי".

קסלר וזוגתו לחיים, סיגלית אהרוני, היו נכנסים לממ"ד עם גיטרה ומתחילים להקליט שיר שנכתב בפעם שעברה שנכנסו לתוכו. "לפעמים היינו נותרים שם גם כאשר חלפה הסכנה", הוא מחייך, "פשוט ממשכים להקליט, מנותקים לשמחתנו מכל מה שקורה בחוץ. זה היה מקום המפלט שלנו. במקום שנקשיב לכל הכיעור בחוץ החלטנו ליצור משהו יפה משלנו. כמו אלבום תמונות שצילמנו במהלך המלחמה ואנו מגישים אותו ככה, בלי פוטושופ, עם האמת שלנו".
ומתוך הממ"ד של קסלר האמת נשמעת מרגשת גם ללא כחל ושרק. האלבום החדש, שניתן להשיגו גם באופן דיגיטלי וגם כעותק קשיח דרך האתר של קסלר, מכיל 11 קטעים שחלקם בעברית וחלקם באנגלית, באיכות ובגימור שמפיקים מוזיקלים היו כנראה מורטים את שיער ראשם בתסכול ופחד, אבל כוונת המשורר ברורה ומוגשת בלי פילטרים, כמו גרפיטי מחתרת על קיר מוזיאון מתנשא.

המלחמה באה בערבית

לא ממש מסובך ממש להבין מהאלבום את עמדותיו הפוליטיות של קסלר. כדי לסבר את האוזן נאמר כי משפחתו של יהודה גליק לא תשמיע לו ככל הנראה את השירים מהאלבום החדש ליד מיטת חוליו.
Intifada Solitaire (אינתיפאדת בודדים), למשל, הוא שיר אהבה של מחבל לאהובת נעוריו האבודה. Let's Party (יאללה מסיבה) הוא, בניגוד לשמו המבטיח, אחד השירים הנוגים יותר באלבום, ובו שואל המשורר את עצמו מדוע כולם כל כך ששים לצאת למי